

det. Det er alle sammen forslag, som kan gennemføres lige med det samme. Her er man forbilledlig konkret. Jeg kunne næsten gå op og skrive det på min pc her i frokostpausen som lovforslag, og vi kunne såmænd sikkert også lægge kreativitet til de mere lyriske bemærkninger og fremsættelsestaler.

Konkret og muligt at gennemføre hurtigt er mere, end man kan sige om finansieringsforslagene, men dem vil jeg vente lidt med.

Først vil jeg af med en bemærkning om, at V og K også i deres beregninger er meget optimistiske. Vi har spurgt os for hos kyndige folk, om det, V og K selv oplyser, at deres forslag ville give af mindre indtægter, nu kan passe, og jeg kan oplyse, at 16 gange sygehusindsatsen såmænd ikke er nok til skattelettelserne, nej, man skal snarere op på 20 gange sygehusindsatsen. På den måde har V og K allerede brugt 1,2 mia. kr. for meget på skattelettelser, skatte-spekulationsmuligheder og andre vidtløftigheder ud over, hvad de faktisk selv tør stå ved.

I Socialdemokratiet gør vi det omvendt. Vi vil først have sikkerhed for, at vi kan finde penge, før vi giver dem ud igen.

Et af de mere forbløffende forslag er, at man nu igen vil åbne for de mange skævheder, der kom af at have en næsten fraværende aktieavancebeskatning; ét er skævheder, de er dyre, noget andet er grovheder. De aktier, der er omfattet af beskatning i dag, var for 3½ år siden ca. 100 mia. kr. værd. I dag, her 3½ år efter, er de ca. – godt og vel endda – 4 gange så meget værd, 5 gange så meget værd. Stigningen i værdi er mere end det firdobbelte. Gevinsten er i penge mere end 400 mia. kr., en gevinst på 3½ år, som V og K slet ikke vil have mulighed for en beskatning af i det tilfælde, den bliver omsat og gevinsterne realiseret. Det er ikke alene det, at de ikke vil gennemføre en beskatning, de vil endda afskaffe den beskatning, man har.

400 mia. kr. er et tal, vi har svært ved at forholde os til, men det er mere end hele statens budget. Timelønnen er i samme periode steget ikke til det femdobbelte, men med en ottendedel. Men her er der ikke noget med at lette på skatten, og det er de partier, der siger, at det skal kunne betale sig at arbejde. De siger det kun, for med sådan nogle forslag kan man se, at der er meget, meget, meget, meget, meget, meget langt til, at det nogen sinde kommer til at kunne betale sig at arbejde.

Når jeg så kaster et blik på finansieringen, er der også udråbstegn at sætte dér. I denne jule-

tid, hvor vi køber tusindvis af UNICEF-kort med den ekstra bagtanke, at vi derved styrker FN's arbejde for verdens nødstedte børn, er det en iskold oplevelse at se V og K skære Danmarks engagement ned fra 187 mio. kr. til 12 mio. kr., men så har de selvfølgelig finansieret frigivelse af investeringsfondsmidler. Vel-bekomme!

FN's udviklingsprogram ryger fra 670 mio. kr. til 45 mio. kr., men så har de også både klart goodwillbeskatningen og firmabilerne. Al humanitær nødhjælpsbistand til katastrofeområder vil også forsvinde i 1997, men det finansierer så bedre afskrivningsmuligheder og afskaffelse af aktieomsætningsafgift. Og det er de to partier, der har vovet at tale om Danmarks anseelse i udlandet; de burde ikke kunne se sig selv i spejlet.

Arbejdsmarkedspolitikken må også holde for, men det kan jeg se på uret at jeg må vende tilbage til. Her er de ikke vanvittig konkrete, så de skylder en række svar.

De spørgsmål, som kan stilles til alle V's og K's finansloviniciativerne er: Hvor mange flere skal der på overførselsindkomst, og hvor mange flere af dem, der skal på overførselsindkomst, vil skulle have dagpenge? Hvor mange ryger ud, og hvad koster det? Hvor mange får ikke de tilbud, som vi ellers har vedtaget her i Folketinget?

Et af de elementer, der har været stødende for mig, har været at se ændringsforslag, der fuldstændig ødelægger den orlovsreform, der giver tusindvis af danskere muligheder.

For 1995 aftalte vi med Venstre og De Konservative en del om orlovsordninger. Vi indgik en finanslovaftale og har skrevet, at justeringer af ordningen for 1997 dog kan aftales i lyset af udviklingen på arbejdsmarkedet op til overenskomsterne i 1997. Jeg synes, det er stødende at opleve, at der ligger forslag for milliarder af kroner, der fuldstændig tilsidesætter en sådan aftale.

Jeg kunne fortsætte, men må på grund af tiden slutte. Jeg forbeholder mig at vende tilbage og kan i hvert fald notere, at jeg har 10 minutter i anden omgang.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har et enkelt spørgsmål til Socialdemokratiets ordfører, fru Pia Gjellerup, og det drejer sig om begejstringen i Socialdemokratiet for, at der er kommet flere mennesker i beskæftigelse.